Însămânțări artificiale

On Decembrie 28, 2014

Devino beneficiar al unor adevăruri care pot da însemnătate identității gândirii tale, prelucrând și valorificând învățăturile extrase din experiențele trăite.

Mi se părea că recunosc adevărata filosofie a viitorului, în faza de deschidere a unei explorări răspândite din sfera creației în cea a timpului absolut. Ca urmare a unei suite de viziuni născute una din alta, într-un flux imaginar abundent, dar totodată înșelător, plin de reprezentari ale unui peisaj unic, transcendent, m-am lăsat cuprins de vraja unor simțiri stranii, neștiind exact în ce m-am aventurat. Iar fluxul acesta interfera cu numeroase conexiuni între informații cheie, într-un imens val de noi reprezentări, amplificat într-un mix energetic de imagini din spațiul evoluat al universalității.

Povestea pe care o relatează scriitorul este arta pe care o creează pictorul. Imaginea în care mă vedeam era dialogul dintre artă și vis, un mod de expunere a gândurilor și sentimentelor unui personaj misterios care străbate timpul, un act de reconstituire a unei poetici difuze supusă sentimentului de întregire a unei lumi care se clatină.

La rândul lor, plăsmuirile pe care le împingeam către perfecțiune, din spațiul potrivit unei picturi futuriste, marcau de fapt începutul unui nou mod de abordare a temelor ancorate într-o realitate inalterabilă, o trecere dorită de la pictură realist-naturalistă către pictura abstract-figurativă.

Ceea ce încerci să exprimi într-un mod misterios, dar totodată veridic, depinde în primul rând de modul creator de abordare a temelor de actualitate, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de transfigurare ale imaginii zugrăvite în stil suprarealist sau futurist.

Debitul fluidului de reglare a vibrațiilor de gândire și sentiment, care treceau printr-o suprafață discontinuă de valori ce scăpau conștiinței, se mărea odată cu înaintarea într-un alt nivel de control al realității. Prin acumulare, el risca să devină irelevant pentru ceea ce încercam să demonstrez. Dar era singura cale de a deveni beneficiar al unor adevăruri care puteau da însemnătate identității gândirii mele, asumate printr-un soi de lege a fizicii: atunci când folosești energie de orice fel, asiști de fapt la transformarea energiei dintr-o formă în altă formă.

Misterul înțelesului atribuit artei de a scrie, la răscrucea întrebărilor despre rostul existenței și al propriei ființe într-o realitate mai complexă, seamăna cu pictura unei intense imersii în trăirile subconștiente ale unei personalități tumultuoase. Imaginile pe care le prezentam într-un chip metaforic, plin de înțelesuri, vizau deci trăirile unei vieți zbuciumate, care mă conduceau departe de realitate, dintr-un spirit de aventură care întrecea cu mult faptele în sine.

Mă aflam oare într-un spațiu al logicii, premergător oricărui demers științific? Insistent, eram parcă condus de acea forță a spiritului, pe care grecii o numesc Daemon, învăluit de impresia ciudată că mă teleportam constant dintr-o zonă a Universului, în alta aflată la o distanță de neatins, pierzându-mă în deliciile unei disperări provocatoare în modul impetuos și neobosit al unui Stephen Hawking, Nikola Tesla sau Albert Einstein.

Nu voiam să mă obișnuiesc cu ideea suspendării în ireal, cu reprezentarea intelectuală a unei controverse neîncheiate, între nelămurit și temporar. Trebuia să împiedic experiențele normale

să se extindă până la utopie. Dar asta ar fi însemnat o renegare a conștiinței de infailibilitate.

Leadership: Poți să-ți găsești o identitate a gândirii prin practicarea Clar-Obscurului, prin intermediul viziunii artistice de a te recunoaște dependent de o realitate unică, supremă si exclusivistă?

Spațiul de autenticitate față de tine însuți, în acord cu ceea ce înfăptuiești prin intermediul experienței de redare a unei noi dimensiuni a viitorului, prin intermediul viziunii și a procesării fluxului de informații din mediul extern, începe întotdeauna cu puțin „clar-obscur". Clar-Obscurul, care denotă excesul de imaginație, cu efecte nemaiîntâlnite, se realizează prin descompunerea succesivă a cantității de informație subiectivă transmisă de un șir sau combinație de reprezentări, stocate intr-un soi de deja-vu.

În corespondență cu viziunea artistică care poate fi negreșit asumată de un pictor, clar-obscurul are totodată rolul de a exprima într-un mod atipic, dar foarte expresiv, chemarea la pluralitate, nemărginirea în simțiri, legătura dintre ceea ce nu se vede și ceea ce se vede, ceea ce este prezent și ceea ce este absent.

Imaginează-ți acest clar-obscur ca pe o poveste pe care o poți modifica și revizui oricând dorești, una pe care nu o trăiești decât tu însuți într-o viață fără de sfârșit, dar care totodată impresionează pe toată lumea care află de ea.

Clar-Obscurul este reflecția realității în care te vezi cu totul altfel, dar una pe care nimeni nu o poate garanta sută la sută ca fiind reală. Iar un artist trăiește în picturile sale sentimentul de ieșire din afara timpului, reușind să denote că ar exista ceva misterios în asta.

Practic, o imagine în alb-negru, mai complicat de realizat decât una color, reprezintă varianta unei lumi debusolate, care încă nu este pe deplin actuală, a unei lumii îndepărtate, care încă trăiește în negare, care nu și-a găsit calea și identitatea.

O persoană înțeleaptă remarca odată: *„ Mintea este ca o umbrelă. Este de folos numai dacă este deschisă. "* Tu reușești să te distanțezi decisiv de tiparele unei singure realități, acceptate unanim ca fiind cea mai plauzibilă, și să te apropii tot mai mult de o realitate situată în experiența detaliată a vieții de zi cu zi? Clar-Obscurul se poate practica numai prin „însămânțări artificiale" în evoluția existențială, deci prin punerea la un loc a informațiilor, prin creșterea lor exponențială, din care să rezulte o mare mișcare de idei, invenții și descoperiri.

Leadershipul se distinge prin prisma experiențelor trăite care îmbogățesc sfera înțelegerii altor aspecte, puncte de vedere și modele de gândire. În viitor se va pune tot mai mult accentul pe *„ trecerea de la multiplu la unu "*. Comasarea datelor și informațiilor care descriu realitatea din jur într-un singur întreg menit să oglindească o altă realitate.

Artiștii cei mai buni urmează direcția din care vine ecoul lucrurilor pe care nu le cunosc, desprinzându-se de ecoul lucrurilor pe care omul de rând este obișnuit să le înțeleagă.

Însămânțările artificiale se referă în special la acea exaltare a gândirii manifestată odată cu înaintarea într-un alt nivel de control al realității, printr-un flux de informații care nu se termină niciodată. Dar din care trebuie să încerci să extragi doar ceea ce consideri că este util redefinirii tale, putând totodată reprezenta un suport pentru maximizarea experienței de transformare a celorlalți oameni.

Source: https://neculaifantanaru.com/insamantari-artificiale.html